

kurrenters prissætning eller yderligere risici, der er forbundet med regler, som er forskellige EU/EØS-landene imellem.

Til § 6

Ifølge lovens § 6, *stk. 1*, må kompetente myndigheder ikke stille krav, der forhindrer tjenestemodtagere i at gøre brug af tjenesteydelser leveret af tjenesteydere, der er etableret i et andet EU/EØS-land. Denne bestemmelse gennemfører servicedirektivets artikel 19. Lovens § 6 betyder, at kompetente myndigheder ikke må sætte grænser for finansiel bistand til anvendelsen af en tjenesteydelse, hvis denne begrænsning er begrundet i, at tjenesteyderen er etableret i et andet EU/EØS-land, eller at tjenesteydelsen leveres i et andet EU/EØS-land. Kompetente myndigheder må heller ikke stille krav, som pålægger tjenestemodtagere at afgive en erklæring eller indhente en tilladelse, når de ønsker at benytte tjenesteydere, som er etableret i et andet EU/EØS-land. Loven omfatter ikke støtte bevilget på det sociale område eller inden for den kulturelle sektor, som er omfattet af konkurrencereglerne, eller generel finansiel bistand, der ikke er knyttet til brug af en særlig tjenesteydelse, dvs. eksempelvis uddannelsesstøtte og studielån.

Ifølge § 6, *stk. 2*, må kompetente myndigheder ikke stille krav, som diskriminerer tjenestemodtagere med begrundelse i tjenestemodtagerens nationalitet, det vedtægtsmæssige hjemsted eller opholdssted. Denne bestemmelse gennemfører servicedirektivets artikel 20, *stk. 1*.

Således må kompetente myndigheder f.eks. ikke fastsætte forskellige priser for danske statsborgere og borgere fra andre EU/EØS-lande eller stille krav over for tjenestemodtagere fra andre EU/EØS-lande om at indgive bestemte dokumenter, som danske statsborgere ikke skal indgive.

Uanset lovens § 6, *stk. 2*, tillader loven i § 6, *stk. 3*, at de kompetente myndigheder stiller forskellige betingelser for adgangen til en tjenesteydelse, hvis dette bygger på relevante og objektive forskelle i tjenestemodtagernes situation. Denne bestemmelse gennemfører servicedirektivets artikel 20, *stk. 2*. Det vil eksempelvis være tilladt at give indbyggerne i en by rabat på billetprisen til en offentlig svømmehal, der drives af kommunen og finansieres af kommunen.

Til kapitel 5

Dokumenter

Til § 7

Ifølge § 7, *stk. 1*, skal de kompetente myndigheder lægge ethvert dokument udstedt i et andet EU/EØS-land, som dokumenterer opfyldelsen af et krav pålagt tjenesteydere eller tjenestemodtagere, til grund i vurderingen af, om et krav er opfyldt. Krav er eksempelvis forpligtelser, betingelser eller begrænsninger, som tjenesteydere skal leve op til for eksempelvis at få en tilladelse til at udøve tjenestevirksomhed.

En række dokumenter er dog undtaget fra forpligtelsen til at acceptere dokumenter udstedt i et andet EU/EØS-land. Dette gælder dokumenter, som nævnes i direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, direktivet om offentlige indkøb, direktivet om udøvelse af advokaterhvervet og det 1. og 11. direktiv om selskabsret.

Kravet om, at kompetente myndigheder skal acceptere dokumenter udstedt i et andet EU/EØS-land, betyder, at de kompetente myndigheder ikke blot skal vurdere formen af dokumenter udstedt af et andet EU/EØS-land, men også indholdet. Eksempelvis må en myndighed ikke kræve fremlagt bevis for statsborgerskab eller bopæl, når andre officielle identitetspapirer, f.eks. pas eller id-kort allerede er bevis for disse oplysninger.

§ 7, *stk. 2*, fastslår, at de kompetente myndigheder kan kræve, at en tjenesteyder eller en tjenestemodtager fremlægger en uautoriseret oversættelse af dokumenter til dansk.

De kompetente myndigheder kan ifølge § 7, *stk. 3*, kun kræve, at dokumenter udstedt i et andet EU/EØS-land oversættes af en autoriseret oversætter, eller at der fremlægges bekræftede kopier eller originaler, hvis dette er tilladt i henhold til anden fællesskabslovgivning eller er begrundet i et tvingende alment hensyn.

Ifølge § 7, *stk. 4*, er en række dokumenter, som er nævnt i fem direktiver, undtaget fra kravet om accept af dokumenter fra andre EU/EØS-lande og dermed undtaget fra § 7, *stk. 1-3*.

Efter § 7, *stk. 4, nr. 1*, er dokumenter, nævnt i artikel 7, *stk. 2*, og i artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, ikke omfattet af kravet om accept af dokumenter udstedt i andre EU/EØS-lande. Artikel 7, *stk. 2*, i direktivet omhandler dokumenter, som skal fremvises sammen med tjenesteyderens forudanmeldelse, når vedkommende rejser fra et